

عنوان مقاله:

تعليم وتربيت دانش آموزان درعصرمدرن

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حقوق ، مدیریت ، علوم تربیتی ، روانشناسی و مدیریت برنامه ریزی آموزشی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

احمدرضا رحيم زاده قزاآن – دبير

خلاصه مقاله:

تربیت اخلاقی ودینی یعنی شناخت آموزه های دین، تبدیل این شناخت ها به باورهای قلبی و به کاربستن این باورها در رفتارهای فردی و اجتماعی در نتیجه، افراد در فرایند تعلیم و تربیت دینی، به گونه ای تربیت می شوند که در گرایش های شان نسبت به زندگی، اعمال و تصمیم های شان و در برخورد با تمام امور، همواره حاکمیت ارزش های الهی را احساس کنند. در چنین نظامی علاوه بر ایجاد نظم ذهنی، دانش آموزان به گونه ای تربیت می شوند که، دانش را صرفا برای ارضای کنجکاوی های فکری یا منافع دنیوی کسب نمی کنند، بلکه منطقی و متقی بار می آیند و فراهم آوردن موجبات رفاه مادی، معنوی و اخلاقی خانواده، ملت، خود و دیگران را وجهه ی همت خویش قرار می دهند. در این نوع از تربیت، هدف تنها کسب معرفت نیست، بلکه رشد و شکوفایی موزون همه ی ابعاد وجودی انسان مورد توجه قرار دارد. اهمیت معلم در اسلام، بیانگر نقش و کاربرد او در جامعه است. اگر نقش معلم حیاتی نبود اسلام تا این حد به او بها نمی داد.

كلمات كليدى:

اسلام-معلم-قران-نقش وكاربرد دين.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/2001414

